

விமர்சனமும் விளக்கமும்

முழு விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய புதிய ஜனநாயகத்தின் செய்திகள் மற்றும் நிலைப்பாடுகள் பரவலான ஆதரவையும் வரவேற்பையும் பெற்று வருகிறது. புதிய ஜனநாயகத்தின் உண்மையும் துணிச்சலும், உறுதியும் இதன் கருத்துக்களோடு உடன்படாதவர்களிடமும் கூட ஒரு தகுதியான நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

அதேசமயம் இந்திய இராணுவத்தின் இலங்கை ஆக்கிரமிப்புக்குப் பிறகு விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு மற்றும் அதற்கு ஆதரவு தரும் தமிழக அரசியல் கட்சிகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய புதிய ஜனநாயகத்தின் அணுகுமுறை மீது சில தோழர்களுக்கு இன்னமும் சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, பாசிசத் தன்மையுடைய விடுதலைப் புலி அமைப்புடன் ஜனநாயகத்தை முன் நிபந்தனையாகக் கொண்டு முற்போக்கு சக்திகள் ஐக்கிய முன்னணி அமைத்து இந்திய ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்துப் போரிடுவது சாத்தியமா, சரியா? இரண்டு, இந்திய இராணுவத்தின் ஈழப் போரை எதிர்க்கும் கருணாநிதி, வீரமணி, நெடுமாரன் போன்றவர்களை விமர்சிப்பதும், அம்பலப்படுத்துவதும் சரியா?

தமது சொந்த அனுபவத்திலிருந்தும், புதிய சில தகவல்கள் கொடுத்தும் முதலாவது கேள்வியை எழுப்புகிறார் மேலை நாட்டில் குடிபெறியுள்ள ஒரு ஈழத் தமிழ்த் தோழர். சீன - விபூ ஷுவோகியின் மேற்கோள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு இரண்டாவது கேள்வியையே விமர்சன முடிவாக எழுதுகிறார் புரட்சிப் பண்பாட்டு இயக்கத் தோழர் ரவிக்குமார். இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

புலிகளும் புரட்சியாளர்களும் ஈழத்தமிழ்த் தோழர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார், “புலிகளுடன் ஜனநாயகத்தை முன் நிபந்தனையாகக் கொண்டு முற்போக்கு சக்திகள் ஐக்கியப்பட்டு வேண்டும் என்று எழுதியிருந்தீர்கள். புலிகளின் பாசிசத் தன்மையையும், பதவி வெறியையும் ஸ்தாபன அமைப்பு முறையையும் இன்னும் ஆழமாகப் பார்க்க வேண்டும். இன்று இந்தியாவிடம் எமது மக்கள் இவ்வளவு

அடிவாங்கிய பின்பும் இவர்கள் வேறு எந்தக் குழுவையும் இயங்க அனுமதிக்கவில்லை. வேறு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இயங்குவது எனில் தங்களுடன் இணைய வேண்டும் என்கின்றனர். ஈ.பி.ஆர். எல்.எஃப்.இன் சில தோழர்கள் அந்த அமைப்பின் இந்திய சார்பு காட்டிக் கொடுப்பால் வெளியேறி ஒதுங்கி இருந்தனர். இந்தியப்படை வந்த பின்பு புலிகள் அவர்களைக் கடத்திக் கொன்றனர்.

பிரபாகரனுக்கும் அவரது குடும்பவர்க்கும் உள்ள பதவி வெறி பற்றி உங்களுக்கு நான் விளக்கத் தேவை இல்லை. ஐக்கியம் சம்பந்தமாக தோழர் மாவோ சொல்கிறார், “எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் முன்கை எடுப்பு.” இது புலிகளோடு ஐக்கியப்படும்போது சாத்தியப்படாது. புலிகளுடன் ஐக்கியப்பட்ட ஈரோஸ் நடத்திய தாக்குதல்களையே புலிகள் உரிமை கோருகிறார்கள். ஐக்கியப்படுவதன் மூலம் புலிகளைத் திருத்தி நல்லமுறையில் மாற்றி அமைக்கலாமா என்றால் அதுதான் இல்லை. ஏனெனில் முன்பு புலியில் இருந்த முற்போக்கு சக்திகள் எல்லோரும் வெளியேறி விட்டனர்.

இப்போது பிரபா தலைமையிலான பாசிஸ்ட்டு குடும்பம், லெப்டினன்ட், மேஜர் என்ற தியாகப்பட்டங்களை வாங்க இருக்கும் இளைஞர் குடும்பம், சிறுவர் குடும்பம்—இதுவே புலிகள். இவர்களது தத்துவம் இனவெறி—இதைத்தவிர வேறு ஒன்றுமேயில்லை. இவர்களோடு நாம் ஐக்கியப்பட்டால் எமது இரகசிய வேலை முறையை அறிந்து அவர்கள் எம்மை நாம் பலம் பெற்றவுடன் அழிப்பார்கள். ஆனால் இந்திய இராணுவத்தோடு இவர்கள் போரிடுவதால் நாம் இவர்களை முன்புபோல அதிகம் எதிர்த்து பிரச்சாரம் செய்யாமல் விட்டுள்ளோம். இது ஒன்றுதான் இப்போது இவர்களுக்காக செய்யக்கூடியது.

முற்போக்கு சக்திகள் தம் கட்டபாதுகாத்துக் கொண்டு இரகசியமான முறையில் முன்னேறும் இப்போது எம்முன் உள்ள கட்டங்கள் இவர்களோடு ஐக்கியப்பட்டுலா ஈரோஸ் சீரழிந்ததுபோல சீரலை வேண்டியே வரும். இரண்டு பாக்டர்கள் போரிட்டு அழிகிறார்கள் இதில் மக்களைக் காப்பதே நமது போக்கு சக்திகளின் கடமை. ஆய் எப்படிச் செய்வது? உடனடியாக யுத்தம் நடைபெறும் இடங்களுக்கு தற்காப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க கொள்ளுவது எப்படி என்று மற்றாளுக்கு இரகசியமாகத் தெந்திப்படுத்தலாம். ஆயுத ரீதியாகள்ள திய இராணுவத்தை எதிர்க்க ரமித்தொடங்கும்வரை, புலிகளுக்குரதாமான ஆயுதபலம் எமக்கு கைவரை மிகவும் இரகசியமாக புறிப்பாக்கும் தெரியாமலேயே வேட்டுசெய்ய வேண்டும். அல்லாமல் நீண்டகால நோக்கில் எதுப்டை சாதிக்கப்போவது இல்லை.”

ஈழத்தமிழ்த் தோழரது கடிதம் வகசப்பான பல உண்மைகளைக் கொண்டிருக்கிறது.

விடுதலைப் புலி அமைப்பின் பாசிச—இனவெறி தன்மைகளை இனங்கண்டு எதிர்ப்பவர்களில் “புதிய ஜனநாயக முத்தன்மை இடம் வகிக்கக்கூடாது” எனவேதான் புலிகளின் வெறுப்பும் ஆத்திரத்துக்கும் அது இனக்காகியிருக்கிறது. புலிகளைப் போலவே பாசிச, சிங்கள இனவெறிப் பிடித்த அமைப்புதான் மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி.)

ஜே.வி.பி.யில் இருந்து பிரிவடைந்த ஒரு குழு, பழைய மார்க்சிஸ்ட் லெனினியக் கட்சியிலிருந்து பிரிவடைந்து சிதறிப்போன சில சிறு குழுக்கள், ஈழத்தில் என்.எல்.எஃப்.பி.எல்.எஃப்.டி, தமிழ் மக்கள் பஜகாப்புப் பேரவை ஆகிய குழுக்கள்—தனிநபர்கள் ஆகியல், களை இன்றைய முற்போக்கு கண்கள். அதாவது மார்க்சிய—ரெவ்னிய அடிப்படையிலான புரட்சி ஜனநாயகப் புரட்சியை நோக்கமாகக் கொண்டவை. இவைபுத்தெளிவான அரசியல், சித்தாந்தம் மற்றும் கோட்பாடு திட்டத்துடையங்கவில்லை. ஆகவே இவ்வுடையில் உள்ள முற்போக்கு சக்திகளுக்கு ஐக்கியப்படுத்துவதும் ஒரு மரிப்சிய—லெனினியப் பாட்டாளி வன்

சுமரசுவாதிகளான கீதட்டகளை, அவர்களின் தலைவர் ஸ்ரீரங்கையே சிரசியல் விப்ச்சாதி என்னும் திரிபுவாதிகளான பிளங்காணவ்வையும்தாவலத்தியையும் கீதகாசிகன் கிராகிகன் என்னும் லெனின் சாமணர். ஆனால் நாம் கருணாநிதி - கீரமணி - நெடுமாரன் குடும்பலை கீதகாமுடன், பிணையுபுவாதிகன் என்னு கசால்வதைந் கூட கீதத்த கிராகிகளால் சகித்துத் தொள்ள முடியவில்லை.

மேலும் உருவாக்குவதும் இன்
சிறப்பாத கடமை.

புடிப்பட்ட ஒரு முயற்சியை
—இந்திய அரசுகள் மட்டு
ஜே.வி.பி மற்றும் விடு
புலிகளும் எதிர்த்து வருகின்
ஆனால் ராஜீவ்—ஜெய
ன்பதே ஒப்பந்தம் கைச்சாட்
பற்றி, இந்தியா இலங்கையில்
உட்பட இலங்கை பிரதமர், குறிப்பாக
கருப்பன் அது போர் தொடங்கிய
புலிகளின் அரசியல் சக்தி
சேர்க்கையில் முக்கியமான
பங்கம் திகழ்ந்துள்ளது. இலங்கை
புலிகளின் நவீன காலனி ஆகி
இந்திய இராணுவ ஆக்
பங்கம் எதிர்த்துப் போராடும்
புலிகள் ஜே.வி.பியும் விடு
புலிகளும் தான். அதிலும்
புலிகளே நேரடியான போரில் ஈடு
பட்டவர்கள் புலிகள். அதே
போல் இந்திய இராணுவ ஆக்கிர
மணம் எதிர்ப்பதில் முன் சொன்ன
புலிகளுக்கு சக்திகள் எந்த வகையி
லுள்ளது குறைந்தவர்கள் அல்ல.
ஜே.வி.பி மற்றும் புலிகளின் படு
கொலையினாலும், தடையினாலும்
சக்திக்கு எதிரான போரில் அவை
தற்பங்கம் செலுத்தமுடியாமல்
புட்பட்டிருக்கின்றன.

இப்போதும் தேச சுதந்திரத்திற்
பங்கம், விடுதலை—ஜனநாயகத்
தங்கமான போராட்டத்தில்
என்ற நிகவே முற்போக்கு சக்தி
கள் முயலுகின்றன. ஈழத்தமிழர்
தாது கடிதத்தில் குறிப்பிடுவது
போல முற்றிலும் இரகசியமான
புலிகளாலும், தற்காப்பு முறை
களாலும் மட்டுமே
முற்போக்கு சக்திகள்
தமம்பெற்று விடமுடியுமா? சரியான
அரசியல் நடத்தை வழியில்லாத
புலி முயற்சியும் வெற்றி பெறமுடி
வது. இந்திய இராணுவ ஆக்கிர
மணம் எதிர்த்துப் போராடி வரும்
ஜே.வி.பி மற்றும் புலிகளின் நடை
முறையோடு சம்பந்தமே இல்லா
புலி, அவர்களிடமிருந்து அரசியல்
முயற்சியைப் பறிக்காமல்,
பிரதேச இலங்கை மக்களின்
புலிவாக்கைப் பெறவோ, ஆயுத
பலத்தைக் கட்டி அமைக்கவோ
முடியாது.

ஏனெனில் போராட்டத்தில்
நேரடியாக ஈடுபட்டுள்ள அவர்களே
தம்பகமானவர்களாக மக்களால்
கருதப்படுகின்றனர். “ஆக்கிர
மணம் எதிர்ப்பதாகக் கூறும் நீங்
கள் ஏன் தனிபாக நிற்கவேண்டும்?
புலிகள் மற்றும் ஜே.வி.பியுடன்
சேர்ந்து ஏன் போரிடக் கூடாது?”
என்கிற கேள்விகளைத்தான்
முதன்மையாக முற்போக்கு சக்தி
கள் மக்களிடமிருந்து எதிர்கொள்
வர். இவற்றுக்குப் பதிலாக அந்த
அமைப்புகளின் பாசிச, இனவெறி
நடவடிக்கைகளையே சொல்ல
முடியும். அதுவும், கூட “ஆக்கிர
மணிப்புக்கு எதிரான எல்லாருடனும்

இணைந்து போரிடத் தயார்.
ஆனால் ஜே.வி.பியும் புலிகளும்
நாங்கள் இயங்குவதையே தடை
செய்துஎங்களை அழிக்கும்நடவடி
க்கைகளில் ஈடுபடும்போது அது எப்
படி சாத்தியம்?” என்கிற ரீதியிலே
தான் அமையும். அதையேநேர்மறை
யாக சொல்வதுதான் “ஜனநாயகத்
தை முன்நிபந்தனையாகக்
கொண்டு ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான
எல்லாருடனும் இணைந்து போரிடு
வது!” என்கிற முடிக்கம்.

ஜே.வி.பியும், புலிகளும்
தமது பாசிச இனவெறி நடவடி
க்கைகளைத் தொடர்ந்தாலும் கூட
இந்த முடிக்கத்தான் அவர்களிட
மிருந்து அரசியல் முன்முயற்சியைப்
பறிக்கவும், மக்கள் செல்வாக்கை
தேடிக்கொள்ளவும், ஆயுத பலத்
தைக் கட்டவும் முற்போக்கு சக்தி
களுக்கு அவசியமானது. இதனால்
புலிகள் தமது வரிக் கோடுகளை
அழித்துக்கொண்டு—பாசிச இன
வெறிக் கொள்கைகளைக்கைவிட்டு
—சைவப் புலிகளாகி விடுவார்கள்
என்கிறபிரமை எமக்கில்லை. இந்
திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை
எதிர்த்து முற்போக்கு சக்திகள்

இயங்குவதற்கான ஜனநாயக
உரிமையை ஏற்கும்படி அவர்கள்
அரசியல் ரீதியில் நிர்பந்திக்கப்படு
வார்கள் என்று மட்டுமே நம்பு
கிறோம்.

மேலும் புலிகள் பற்றி நாம்
மாறா நிலைவாதக் கண்ணோட்டம்
கொள்ளக்கூடாது. சக்தி வாய்ந்த
இந்திய இராணுவத்தை அவர்கள்
எதிர்கொள்வது, யாழ்ப்போரில்
கணிசமான அளவு பலவீனப்பட்டுப்
போயிருப்பது ஆகிய புறச்சூழ்
நிலைகள், தொடர்ந்து தனித்துப்
போரிட்டு வெல்லமுடியும் என்கிற
அவர்கள் நம்பிக்கையை ஆட்டங்
காணச் செய்துள்ளது.

பாசிச எம்ஜிஆரை மட்டுமே
நம்பி, கருணாநிதியை உதாசீனப்
படுத்தி வந்த புலிகள் கருணாநிதி
யைத் தேடிஓடி ஆதரவு கோரினர்;
ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக புலிகள்

அமைப்பில் சேரும்படி பிற போ
ராளிகளுக்கு அழைப்பு விடுத்தனர்.
“இந்தியர் ஆக்கிரமிப்பாளர். இலங்
கை எங்கள் நாடு! ஈழத்தமிழரும்
சிங்களவரும் இலங்கைத் தீவின்ர்!
எங்களுக்குக்கட்டளையிட இந்தியர்
யார்?” என்று புலிகளின் துணைத்
தலைவர்மாத்தையா கொதிப்போடு
கேட்டார். இவையும்கூட புலிகளின்
சந்தர்ப்பவாதமான நடவடிக்கைகள்
தாம்; அவர்கள் பாசிச, இனவெறிக்
கொள்கையில் எப்போதும் போல
நிற்கிறார்கள் என்றாலும் போரில்
அவர்கள் ஈடுபடும் வரை நேசசக்தி
களுடன் ஐக்கியப்படுமாறு மாறி
வரும் நிலைமைகள் அவர்களை
நிர்பந்திக்கும். பாசிச, இனவெறிக்
கொள்கைகளில் அவர்கள் ஊன்றி
நிற்க முயற்சித்தால் புலிகளிடையே
பிளவு தவிர்க்க முடியாததாகி
விடும். அந்த நிலைமைகளில் சாதக
மான சக்தியுடன் சேர்ந்து ஆக்கிர
மிப்பை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு
மேற்கண்டநேர்மறையான முடிக்கம்
நிச்சயம் உதவும்.

அது மட்டுமல்ல “ஒரே சமயத்
தில் இரண்டு எதிரிகளை இரண்டு
கைகளாலும் எதிர்த்துப் போரிட
முடியாது.” “பத்து விரல்களால்
பத்து ஈக்களைப் பிடிக்கமுடியாது.”
எதிரிகளுக்கிடையிலான முரண்
பாட்டைப் பயன்படுத்திக் கொள்வ
தும், பிரதான எதிரிக்கு எதிராக
இரண்டாம் பட்ச எதிரிகளுடன் ஐக்
கியப்பட்டுப் போராடுவதும்தான்சரி
யான தந்திரோபாயமாகும். இன்
னும் சொல்வதானால், இந்திய ஆக்
கிரமிப்பாளர்களுக்கும் அவர்களு
டைய அடிவருடிகளான துரோகி
களுக்கும் எதிராக இலங்கை ஆளும்
வர்க்கங்களிலேகூட ஒரு பிரிவுடன்
ஐக்கிய முன்னணி அமைத்துப்
போரிடுவது அவசியமாகிவிடும்.

ஆனால் எந்த நிலையிலும்
பாட்டாளி வர்க்க முன்னணிப்
படை தனது முன் முயற்சியையும்,
தனித் தன்மையையும் காப்பதும்,
ஐக்கியப்பட்டிருக்கும் போதே கூட்
டணியின்பிரசக்திகளின்சமரசங்கள்
ஊசலாட்டங்களை எதிர்த்துப் போ
ராடவும் தவறக் கூடாது. நமது
சொந்தப் பலத்தைப் பெற்றிருக்கும்
போதுதான் இதை உறுதி செய்ய
முடியும். மார்க்சிய—லெனினிய
அடிப்படையை ஏற்கும் புரட்சிகர
சக்திகள் ஐக்கியப்படுவதே அதற்
கான அவசியமாக உள்ளது.

பிழைப்புவாதிகளும்
புரட்சியாளர்களும்

பு.ப.இ. தோழர் ரவிக்குமார்
எழுதிய கடிதம் பின்வருமாறு
இருந்தது. (ஆங்கிலத்தில் எழுதப்
பட்டிருந்த மேற்கோளின் மொழி
பெயர்ப்பு எம்முடையது) “நீங்கள்
ஈழப்பிரச்சனை தொடர்பாக வெளி
யிட்டிருந்த சுவரொட்டி பார்த்
தேன். பின் வரும் வாசகங்கள் உங்

களுக்குப் பொருந்துவதாகப் படுகிறது.

“நமது தோழர்கள் அவர்களைப் பற்றிக் தாங்களாகவே மிகவும் புரட்சிகரமானவர்களாக, மிகவும் ஆர்வமுள்ளவர்களாக அடிக்கடி கருதிக்கொள்கிறார்கள். ஏனெனில் எல்லா ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மற்றும் யுத்தப் பிரபுக்கள், எல்லா உள்நாட்டுக் குண்டர்கள் மற்றும் மோசமான கொடுங்கோலர்கள், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகள் மற்றும் பணக்கார விவசாயிகள், ஆட்சியில் உள்ள அல்லது ஆட்சியில் இல்லாத எல்லா எதிர்ப்புரட்சிக் குழுக்கள் மற்றும் எல்லா மஞ்சள் தொழிற்சங்கங்கள் ஆகிய எல்லா எதிரிகளையும் தூக்கி எறிவதில் இறங்கியிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் ‘எந்த சமரசத்திற்கோ, சலுகைகளுக்கோ’ நிற்கவில்லை.

எல்லாவற்றையும் தூக்கியெறிய விரும்புகிறார்கள்; ஆனால் யதார்த்தத்தில் அவர்கள் எதையும் தூக்கியெறிய முடியாது. அதன் விளைவாக நம்முடன் தற்காலிகமாகக் கூட்டுறவாடக் கூடிய நட்பு சக்திகளையும் அவர்கள் நிராகரித்தார்கள்; அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் அவைகளைப் பிற்போக்குமுகாயின் பக்கம் தள்ளிவிட்டார்கள். நமக்கு எதிராகத் தனது நட்பு சக்திகளைத் திரட்டி உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு மொத்தத்தில் தனது பலத்தைக் கூட்டிக் கொள்வதற்கு நமது எதிரிக்கு இது உதவியது.”

—லியூ ஷாவோகி

(தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட படைப்புக்கள் பக் 39—40)

இந்திய ராணுவம் யாழ்ப்போரைத் தொடுத்தவுடன் புதிய ஜனநாயகம் சார்பாக ஒரு சுவரொட்டி வெளியிடப்பட்டது. அதில் இரண்டு முழக்கங்கள் பாசிச ராஜ்யமும் பின் ஈழப் படுகொலைக்கும் இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கும் எதிரானவை. மீதி இரண்டும் பின் வருவன:

“துரோகி எம்ஜிஆரின் மோசடிகளை, அவரது எடுபிடிகளான மூத்துவின் சவடால்களை நம்பாதீர்! இலங்கையின் மீது இந்தியாவைப் படையெடுக்கச் சொன்ன, இந்திய இராணுவத்தின் ஈழ ஆக்கிரமிப்பை எதிர்க்கத் துணியாத கோழைகளான கருணாநிதி, வீரமணி—நெடுமாறன் கும்பலின் மழுப்பல்களை நம்பாதீர்!”

இப்போது எம்ஜிஆரின் துரோகத்தனம் அம்பலமாகிவிட்டது. காளிமுத்துவுக்கும் வாய்ப்புட்டு போட்டாகி விட்டது. அவரும் வர்லைக் குழைத்துக் கொண்டு எம்ஜிஆர் காலடியில் படுத்துக் கொண்டார். ஆனால் இந்த உண்மையை முன்சூட்டியே வைத்தது பரவலான வரவேற்பைப் பெற்றது.

தோழர் ரவிக்குமாருக்கு இதுவும் கூட தவறான முழக்கமாகத் தெரிகிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் கருணாநிதி, வீரமணி, நெடுமாறன் முழக்கத்துக்குத்தான் முக்கியமாக அப்படி எழுதியிருப்பார் என்று கருதி பதிலளிக்கிறோம். வெவ்வேறு அணியில் இருப்பதைத் தவிர காளிமுத்துவுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அவ்வளவு வேறுபாடுகள் இருப்பதாக நாம் கணிக்கவில்லை.

சுயநலமே ஆளும் வர்க்கங்களின் அடிப்படை நோக்கம் எனினும் அவற்றின் அரசியல் பிரதிநிதிகள் காந்தியம், இந்து ராஷ்டிரம் போன்ற வடிவமெடுத்துக் கொண்டு அரசியல் நடத்துவார்கள். அவர்களில் சிலர் சுயநலத்தையே—பிழைப்பு வாதத்தையே அரசியல் கொள்கையாக்கிக் கொள்வது முண்டு. இந்த வகையைச் சேர்ந்த சுயநல, அரசியல் பிழைப்புவாத கட்சிகள்தாம் கருணாநிதி, எம்ஜிஆர், வீரமணி, நெடுமாறன்

தலைமையிலானவை. அதாவது பிழைப்பு வாதத்திற்கு ஏற்ப கொள்கைகளைத் தீர்மானிப்பவர்கள். தமிழ் இன—மொழி உணர்வைக் கூட பிழைப்பு வாதத்திற்குத் தான் பயன்படுத்துகின்றனர். பிழைப்பு வாதத்துக்கு ஆபத்தில்லாத வகையிலேயே தமது அரசியலையும் போராட்டங்களையும் வகுத்துக் கொள்ளும் இவர்கள், எப்போதுவேண்டுமானாலும் துரோகமிழைத்து எதிரிகளிடம் சரணடைந்துவிடும் அபாயமிக்கவர்கள்.

களத்தில் நின்று போராடும் புலிகளிடம் வைக்கும் அணுகுமுறையை இவர்களிடம் வைக்க முடியாது. புலிகள் எதிரிக்கு எதிராக நின்று போரிடுபவர்கள். ஆனால் தமிழக அரசியல் பிழைப்புவாதிகள் செய்வதோ வேறு வகையான நடவடிக்கை. அதாவது எதிரிக்கு எதிராக விழிப்புற்றுப் போராட முன்வரும் மக்களை இடைமறித்துத் தாமும் எதிர்ப்பதாகக்கூறி தவறான

முழக்கத்தை முன்வைத்துத் திரும்பி இறுதியில் எதிரியிட சமரசமடைய வைக்கிறார்கள். எனவேதான் இந்த பிழைப்புவாத கட்சிகள் போர் நிறுத்தம் மட்டுமே கோருகின்றன.

இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை எதிர்க்கத் துணியவில்லை. ஈழத்தமிழர்களை இந்திய இராணுவம் படுகொலைசெய்வது கூட கொவர்த்தனையின் குழ்ச்சி—சிங்களத்தந்திரம், சிங்களவர் நம்பமுடியாத கொலை வெறியர்கள்—ராஜீவ், கொல்ல முயன்றவர்; ஒப்பந்தத்தையும், இந்திய இராணுவம் இலங்கையில் இருப்பதையும் ஏற்கிறேன். இந்திய இராணுவத்துக்கும் ராஜீவ் கும் களங்கம் ஏற்பட்டுவிட்ட கூடாதே என்பதற்காக போர் நிறுத்தக் கூறுகிறோம்—இந்த பாணியிலேதான் இந்தப் பிழைப்புவாதிகளின் கூச்சல் இருக்கிறது. இந்த நிலைப்பாடுகள் எல்லாம் முழுப்புவதும் சமரசப்படுத்துவதில்லை. “கலைஞரின் ராஜதந்திரம்” என்கிற முறையில் நியாயப்படுத்தவதற்கென்றே பழக்கப்படுகிறது. அணிகளைத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள்.

எனவே இந்தியாவின் ஈழப் போரை எதிர்க்கிறார்கள் என்பதாகத் தமிழக அரசியல் பிழைப்புவாதிகளை விமர்சிக்காமல், பலப்படுத்தாமல் இருப்பது அவர்களின் சமரசவாதக் கருத்துக்கு ஏகபோகமாக மக்களிடம் போலிசேருவதை அனுமதிப்பதாக எதிரிக்கு எதிரான நமது பிரதான தாக்குதல் திசைவழியும் மாதிரியும் சமரச சக்திகளை அம்பலப்படுத்த தனிமைப் படுத்துவதுதான்! இவ்வேந்த அளவு வெற்றிகரமாகச் சாதிக்கிறோமோ அந்த அளவு எதிரி எதிரான போராட்டம் கூர்மையாகுகிறது! இதுவே மார்க்சியலெனினிய அரசியல் யுத்த தந்திரம் மற்ற போர்த்தந்திரங்களின் உயிராடிமான விதியாக இருக்கிறது.

ஜாருக்கு எதிரான புரட்சியோடும் ஜாரை எதிர்த்து ஜனநாயகப் புரட்சிக்காகப் போராடுவதென்றால் முதலாளித்துவக் கட்சிகளையும், சோசலிசப் புரட்சிகளையும் சோசலிசப் புரட்சிக்கான போராடுவதாக கூறிய குப்பை முதலாளித்துவ சமரசவாதிகளையும் ருஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட்டுகளையும் அம்பலப்படுத்த தனிமைப் படுத்தினர். அப்போது எதிரியைவிட அதிகமாக ‘நட்பு சக்திகளைத் தாக்குவதாக போஷுவிக்குகள்’ மீது சிலர் குற்றஞ்சாடினர். ஆனால் அவ்வாறு செய்து விட்டால் மக்கள் எதிரியை இடைமறித்துக் கொள்ளவோ, புரட்சியை நாம் வெல்லவோ முடியாது போயிருக்கும் என்று சொன்ன ஸ்டாலின்.

இதைக் கோட்பாடு ரீதியாக

திருக் கொள்ளும் தஞ்சை முதற்
கரு இளைஞர் அணித் தோழர்
ர. சாத்தையன் செயலுக்குவரும்
ரது சமரச சக்திகளிடம் நமது
முழுமுறை 'மென்மையாக'
வேண்டுமென்பதை வலி
ந்துகிறார்.

“நாம் நமது நிலைப்பாட்டி-
ந்து எம்ஜிஆர், கருணாநிதி,
மணி, நெடுமாறன் ஆகியோர்
வெளவரும் சமரசவாதிகளென்றும்
எதிர் எதிரிகளென்றும் வரை
ந்துள்ளோம். இதை மக்கள்
புகள் 'சொந்த நடைமுறை அனு-
பந்தின்' மூலம் கண்டுகொள்ளச்
செய்யும் வகையில் திட்டங்களை
நுவாக்கி நடைமுறைப்படுத்து-
வதற்கான புரட்சியாளர்களின் திற-
மையே அடங்கியிருக்கிறது. இந்திய
களின் எதிரியான ராஜீவ் கும்ப-
நிக்கு எதிரான போராட்டத்தில்
மற்சொன்ன சமரசவாதிகளைத்
நினைப்படுத்த அவர்களது செல்-
வாக்கின் கீழுள்ள உண்மைத்
தூண்டர்களை நம்பக்கம் வென்-
நருக்க 'திட்ட வகைப்பட்ட நிர்-
ந்தத்துக்கு' உள்ளாக்கும் வகை-
ட்டில் திட்டங்களை முன் வைக்க
வேண்டும். இதை விடுத்து ஈனப்-
பவிகள், கோழைகள், பிழைப்பு
மாதிகள் என்று எழுதிவிட்டால்
தவறான எப்படி ஐக்கிய முன்-
நிணிக்குக் கொண்டு வரப் பேசு-
அர்கள். இப்படித் திட்டி எழுதுவது
வாங்களைப் பாதிக்கவில்லை.
கூடுதல்து இதைக் கண்டு பயப்படுவ
யில்லை இவர்கள். ஆனால் திட்ட
குறைப்பட்ட நடவடிக்கையைக்
கண்டு அஞ்சுகின்றனர்.”

இதற்கு சாதாரணமாக 'மத்-
திய அரசே, அனைத்து மொழிகளை
தும் ஆட்சிமொழியாக்கு! தமிழை
ஆட்சிமொழியாக்கப் போராடு-
வோம்!' என்று முழக்கம் வந்த
தற்கு குறிப்பிடுகிறார். “இச்சமயத்-
தில் 'துரோக ஒப்பந்தம் ஒழிக! தமிழ்
மக்களே, ராணுவத் தலை-
ட்டை எதிர்ப்போம்' என்று
முழங்கும்போது இவர்களோ
புரோக ஒப்பந்தம் ஒழிக! என்ப
யோடு நிறுத்திக் கொண்டார்கள்.
தல தமிழ்ப் பெண்கள் கற்பழிக்கப்-
ட்ட நிலையிலும், பல நூறு மக்-
புகள் கொன்று குவிக்கப்பட்ட நிலை-
கமையிலும் இந்திய அரசே போர்-
புயல் செய்து கொள்! என்று கத்து
வோர்களே ஒழிய ராணுவத்தை
கொல்ல வாங்க போராட—பேசத்
தயக்கம் காட்டுவதன் மூலம் இவர்
ரது உண்மை நிலையை அம்ப
புப்படுத்த மேற்சொன்ன நமது
முழக்கம் போதுமானது” என்று
புதுகிறார் தோழர் சாத்தையன்.

இவர் குறிப்பிடுவது போல
ராணுவத்தை வாபஸ் வாங்க
போராட—பேச இந்த பிழைப்பு
வாதிகள் 'தயக்கங்காட்ட வில்லை'
வாங்களே இந்திய இராணுவத்தை
நிரப்பி அழைக்கக் கோரவில்லை

என்று மிகத் தெளிவாக திரும்பத்
திரும்ப கூறுகின்றனர். (பார்க்க:
கருணாநிதியின் கோவை பேட்டி)
மனித சங்கிலி போராட்டத்தில்
'போர் நிறுத்தம்' தவிர வேறு
எந்த முழக்கமும் போடக் கூடாது
என்று நமது அணிகளுக்குக் கண்-
டிப்பான உத்தரவு போட்டுள்ள
னர்.

அடுத்து, தோழர் சாத்தையன்
திட்டவகைப்பட்ட முழக்கம் என்று
குறிப்பிடுவதை விடுத்து வெறு-
மனே அவர்களை திட்டிக்கொண்-
டிருக்கவில்லை, புதிய ஜனநாயகம்.
ராஜீவ்—ஜெயவர்தனே ஒப்பந்-
தம் கையெழுத்தான, இந்திய
இராணுவம் ஈழ மண்ணில் கால்-
வைத்த மூன்றாம் நாளை வெளி-
வந்த புதிய ஜனநாயகத்தின் தலை-
யங்கத்தைப் பாருங்கள்! சமரசவாதி-
களிடம் காட்டும் அக்கறை கூட
இவர்களுக்குத் தோழமைப் பத்-
திரிக்கை மீது இல்லையோ என்று
கூட சந்தேகம் எழுகிறது. பிரகு
வீண்புரி போடுவதில் ஏன் ஈடுபட
வேண்டும்?

அப்புறம், இவர்களது உண்மை
நிலையை அம்பலப்படுத்த 'ராணு-
வத்தைத் திரும்பப் பெறு!' என்கிற
முழக்கம் மட்டுமே போதுமான
தல்ல. ஏனெனில் ஜனதா கட்சி
கூட இந்த முழக்கத்தை முன்வைத்
திருக்கிறது. அதன் பாண்டி எம்.
எல். ஏ. தலைமையில் ராணுவ மந்-
திரிக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டி
அவர்கள் கைதாகினர். எனவே
சரியான முழக்கத்தோடு இந்தச்
சமரசவாதிகளது மழுப்பல்களை
யும், பித்தலாட்டங்களையும்
தோலுரித்துக் காட்ட வேண்டியுள்-
ளது இல்லையானால் 'நாங்கள்
தான் சரியாகச் சொல்லுகிறோம்!
பாருங்கள் இவர்கள் ராணுவத்
தலையீட்டையே எதிர்க்கிறார்கள்!
எல்லோரும் எங்களையே ஆதரிக்கிறார்கள்' என்று திரித்துச் சொல்-
லிப் பிரச்சாரம் செய்வார்கள். ஏற்-
கனவே, மற்றவர்கள் ஏற்பாடு
செய்ய சென்னை மனித சங்கிலி
போராட்டத்தில் பங்கேற்க ஒப்புக்
கொண்ட கருணாநிதி கட்சி, பின்

னர் முழுமையாக அதை ஆக்கிர-
மித்து, அறிவிப்புகள் செய்து தம்
முடையதாக்கிக் கொண்டது. தங்-
கள் கருத்துடன் உடன்படாத
தினமணி, கல்கி, ஆனந்தவிட
னில் இருந்த தமக்கு சாதகமான
கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்துப்
'பாருங்கள்! இவர்களே இப்படிச்
சொல்கிறார்கள்' என்று ஆதாயம்
தேடிக் கொள்ளுகின்றனர், முர-
சொலியும் விடுதலையும்.

பிழைப்பு வாதத்தையே அரச-
சியலாகப் பேசுவதற்குப் பயிற்று-
விக்கப்பட்ட அணிகளைக்கொண்ட
கட்சிகளை நாம் எதிர்கொண்டுள்-
ளோம். எனவே வெறுமனே முழக்-
கம் மட்டும் போதாது. அத்துடன்
அவர்களின் பித்தலாட்டங்களையும்
மழுப்பல்களையும் கையும் களவு
மாகப் பிடித்து அம்பலப்படுத்த
வேண்டும். புரட்சிகர அரசியல்
மேலாண்மையை நிறுவ வேண்டு-
மானால் இது அவசியம் செய்ய
வேண்டிய கடமையாக உள்ளது.
இக் கடமையே ஒரு மக்கள்திரள்
பத்திரிக்கையில் வடிவமெடுக்கும்
போது கோழைகள், பிழைப்புவாதி-
கள் போன்ற அடைமொழிச் சொற்-
கள் அவசியமாகின்றன. இவை
வெறுமனே திட்டிவதல்ல. அவர்-
களின் அரசியல் குணத்தைச் சொல்-
வதாகும். இல்லையானால் வெறும்
வரட்டுத்தனமான கோட்பாட்டுக்
கட்டுரையாகிவிடும்.

அதுமட்டுமல்ல, பிழைப்புவாதி-
கள் என்பது ஒரு அரசியல் வரை-
யறுப்பு ஆகும். பாசிச ராஜீவ்
என்று நாம் எழுதி வருவதைக்கூட
இந்தத் தோழர்கள் முன்பு தவ-
றென்று சொன்னார்கள். முதலில்
'பாசிசம்' என்ற வரையறுப்பு இந்த
நாட்டுக்குப் பொருந்தாது என்றார்-
கள். பிரகு 'பாசிசம்' என்கிற அந்-
நியச் சொல்லை ஏன் பயன்படுத்த
வேண்டும், மக்களுக்குப் புரியாது
என்றார்கள். இப்பொழுது பாசிச
ராஜீவ் என்பது குட்டி முதலாளித்-
துவ இயக்கங்கள் கூட பிரயோகிக்-
கும் பதமாகிவிட்டது. அதேபோல
நாம் வரட்டுவாதிகள் என்று நிரூபிப்-
பதற்காகக் கடந்த 6, 7 ஆண்டு
களாக இந்தத் தோழர்கள் முயலு-
கிறார்கள். நமது அணுகுமுறைக்கு
மாராக தமது நடைமுறை மூலம்
பெற்ற—மிகவும் மென்மையான
அணுகுமுறையினால் திரட்டியுள்ள
நேச சக்திகளின்—அனுபவத்தைச்
சொல்வார்களானால் ஏற்றுக்
கொள்ள நாம் தயாராக உள்ளோம்.
ஆனால் நமது அனுபவமோ வேறு.
கறாரான அரசியல் நிலைப்பாடுகள்
பிழைப்புவாதக் கட்சிகளைத் தனி-
மைப்படுத்தி நேர்மையான அணி-
களை வென்றெடுக்க முடிந்திருக்-
கிறது. புதிய ஜனநாயகத்தின்
தகுதி நிலைநாட்டப்பட்டிருக்கிறது.

— ஆசிரியர் குழு
புதிய ஜனநாயகம்